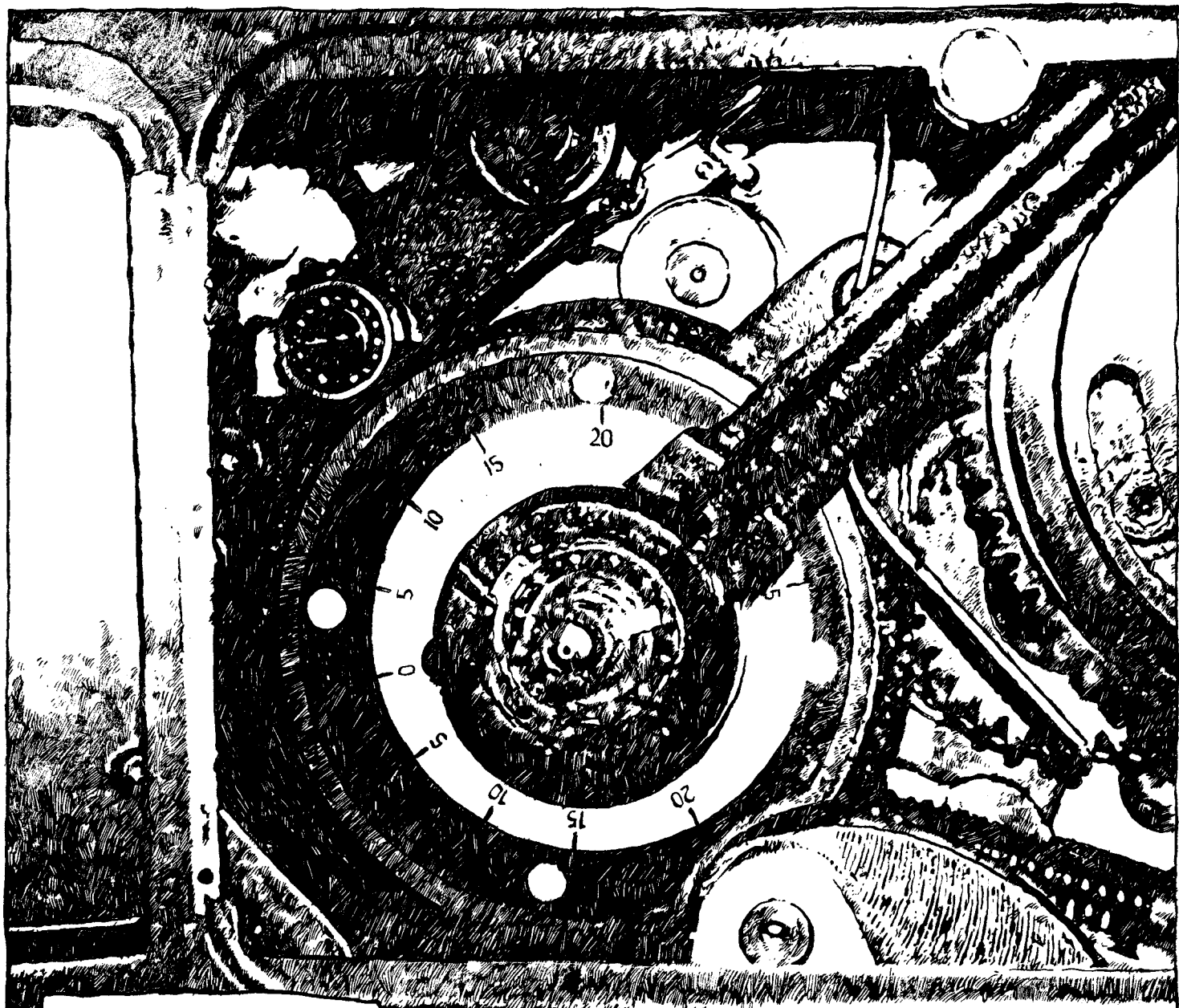
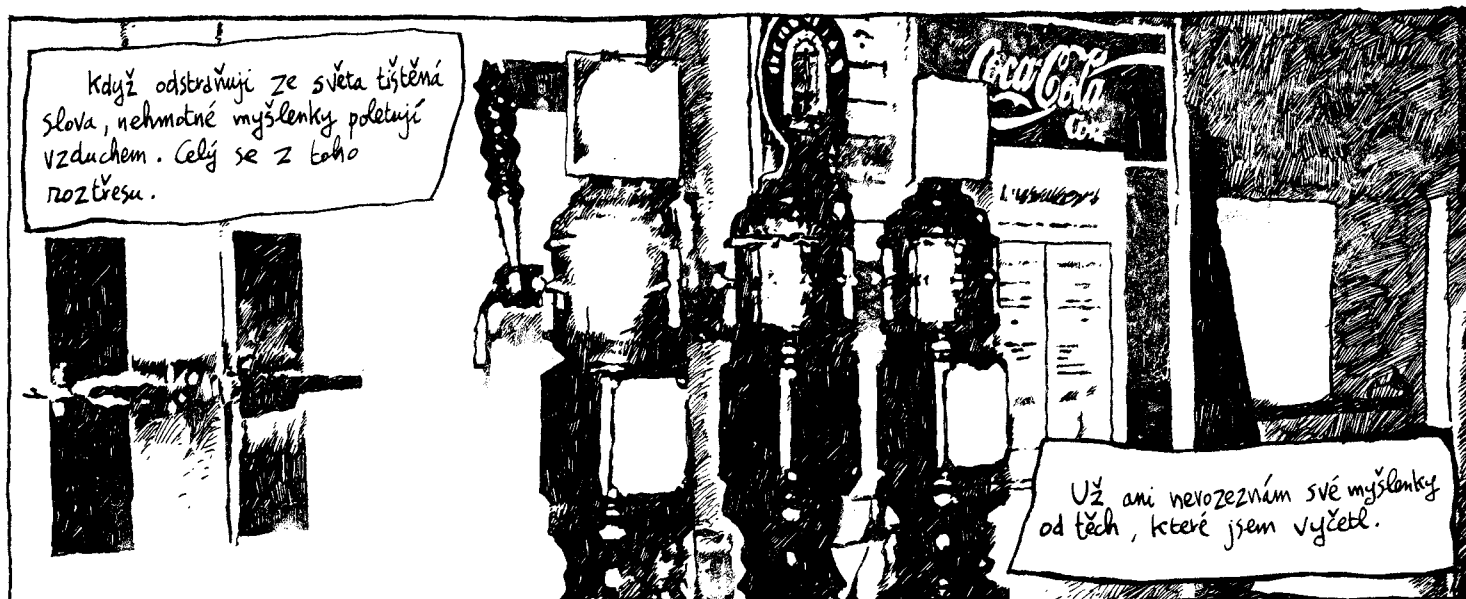

Pokaždé když mačkám zelený knoflík, deska mého lisu se pohybuje vpřed, a když mačkám červený knoflík, popojede nazpátek. To je základní pohyb světa.

Třicet pět let lisuji knihy a starý papír, a to je celá moje „love story“.
Abych našel sílu k té mé práci, tak za těch třicet pět let jsem vypil tolik piva, že by se jím dal naplnit plavecký bazén.

Nedokážete si představit, kolik námahy mě stojí tato práce. A jak přesuji knihy na mém hydraulickém lisu, slyším praskání lidských kostí.

Dělej Hant'o,
máš zpoždění!

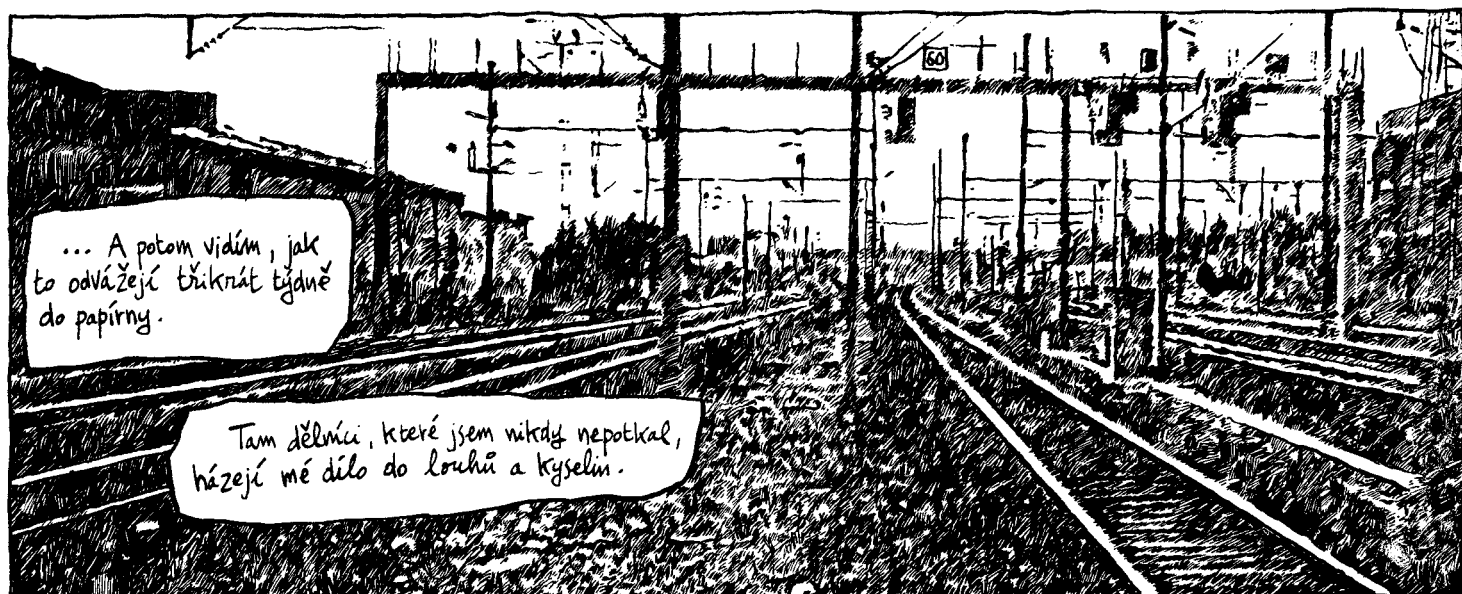
Svět se zvrhává ve věčném budování,
"progressus ad futurum, regressus ad
originem..."

Obsahy pytlů a beden, propadlé
programy a prošlé lístky, obaly
od eskym, počítané archy po
malířích potojů.

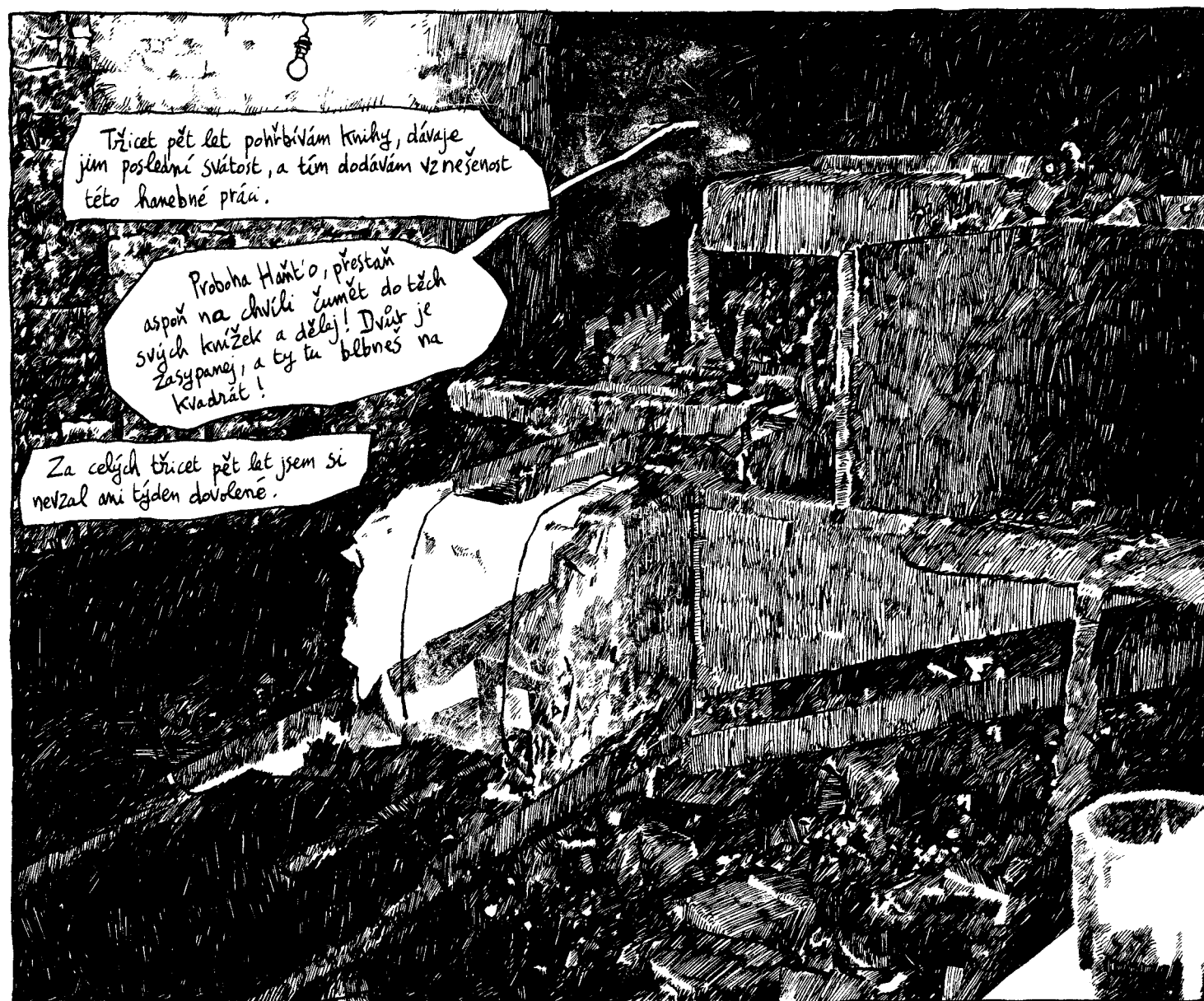
Krvavý papír z masny, ostré
odřezky z fotografických ateliérů,
obsahy košů z kanceláří, někdy
dokonce i pohřební věnec.

A já to všechno lisuji už třicet pět let...

... A potom vidím, jak
to odvážejí třikrát týdně
do papírny.

Tam dělníci, které jsem nikdy nepotkal,
hážejí mé dílo do louhů a kyselin.

Třicet pět let pohřbívám knihy, dávaje
jim poslední svátost, a tím dodávám vznešenost
této hanebné práci.

Proboha Háňt'o, přestaň
aspoň na chvíli čumět do těch
svých knížek a dělej! Dvůr je
zasypanej, a ty tu běbneš na
kvadrát!

Za celých třicet pět let jsem si
nevezal ani týden dovolené.

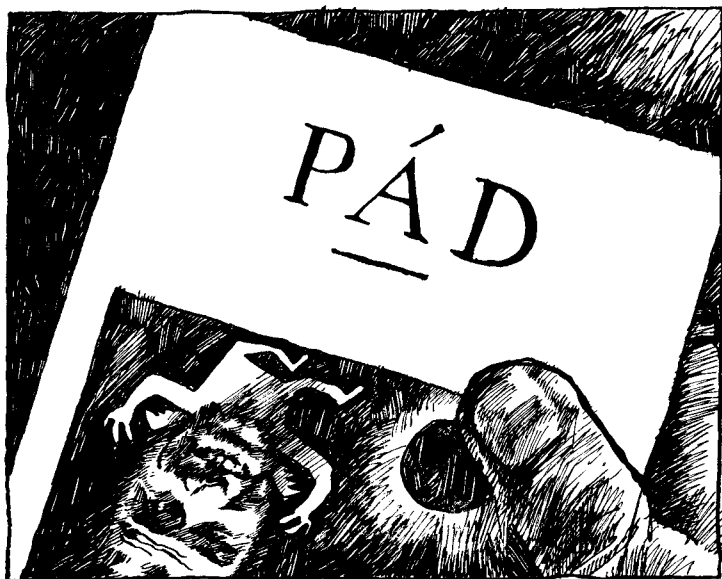

Často myslím na Frantíka Šturma,
kostelníka od svaté Trojice, který sbíral
všechny knížky a knihy a časopisy o
letectví.

Frantík Šturm je přesvědčen,
že předchůdce Ježíše byl
Ikaros.

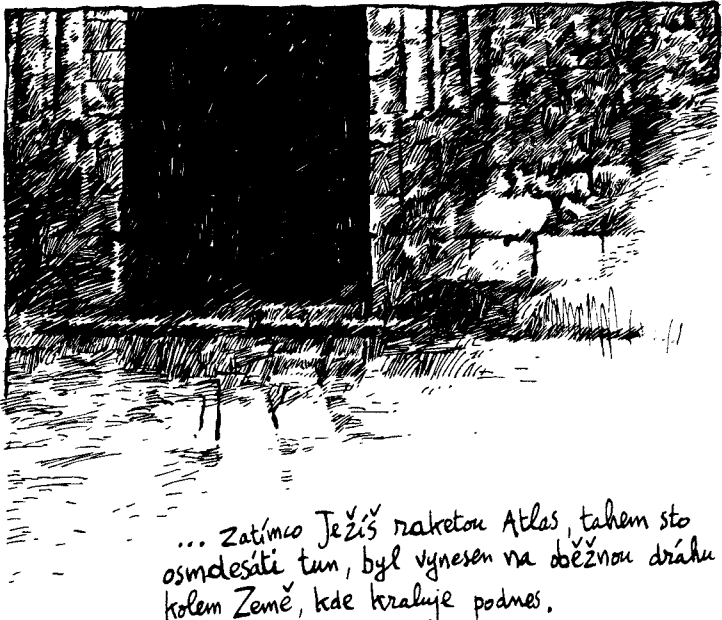

Akorát s tím rozdílem,
že Ikaros byl sražen
z nebes do moře...

Jste Frantík
Šturm?

Jáť' jsem.

... Zatímco Ježíš raketou Atlas, takem sto
osmdesáti tun, byl vynesem na oběžnou dráhu
kolem Země, kde kraluje podnes.

Třicet pět let presuji
starý papír.

Abych to dělal dobře, potřeboval
bych univerzitního vzdělání.

Za těch třicet pět let jsem
objevil svět prostřednictvím knih,
které jsem zachránil, vzděláváje
se tak proti své vůli.

Nikdy jsem nečetl pro zábavu nebo abych si ukrátil dlouhou
chvilu, a ještě méně kvůli tomu, abych lépe usnul.

když čtu, naberu si do zobáčku krásnou větu a usrkávám ji
jako skleničku likéru...

... až do té doby, kdy se ve mně ta myšlenka rozpustí.

Piju, abych ze čtení už nikdy nemohl spát, abych
dostal třesavku.